

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžk/14/2020
Identifikačné číslo spisu: 1018201107
Dátum vydania rozhodnutia: 24. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Anita Filová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1018201107.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Juraja Vališa, LL.M. v právnej veci žalobcu: Ing. S. X., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu: R. XX, XXX XX Ž., právne zastúpený: doc. JUDr. Štefan Kočan, PhD., advokát, Nitrianska 5, 921 01 Piešťany, proti žalovanému (sťažovateľ): Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPOU-PO-PK-48/2018 zo dňa 06.06.2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/99/2018-49 z 13. februára 2020, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/99/2018-49 z 13. februára 2020 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho konania a správneho súdneho konania

1. Personálnym rozkazom číslo: 3 zo 4. januára 2018 (ďalej aj ako len „prvostupňové rozhodnutie“) bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 73/1998 Z.z.“) prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že žalobca dňa 10.01.2017 počas výkonu služby, ktorú mal riadne plánovanú v čase od 07.30 hod. - do 15.30 hod., po predchádzajúcej telefonickú požiadavku Ing. Ľ. Š. z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, v čase o 12.15 hod. bez relevantného služobného dôvodu vykonal lustráciu v informačnom systéme Ministerstva vnútra SR „EVO“ (evidencia vozidiel) a zistené osobné údaje (meno, priezvisko) držiteľov a vlastníkov motorového vozidla zn. N. W., EVČ: T. XXXGP, žltej metalízy T. N. a S. R. následne v čase o 12.43 hod. telefonicky oznámil neoprávnenej osobe Ing. Ľ. Š., ktorý získanú informáciu oznámil Ing. A. N., PhD.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodla ministerka vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo: SPOU-PO-PK-48/2018 zo 6. júna 2018 (ďalej len ako „napadnuté rozhodnutie“) tak, že s odkazom na ustanovenie § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. odvolanie zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdila.

3. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu správnu žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého, ako aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Napadnuté a prvostupňové rozhodnutie považoval za nezákonné dôvodiac tým, že ak by aj neoprávnene vstúpil do informačného systému „EVO“ za účelom zistenia mena a priezviska majiteľa osobného vozidla, v žiadnom prípade by tým nemohol zvlášť hrubým spôsobom porušiť služobnú prísahu a služobnú povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by nebolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pretože by sa tým nijako nerozhodovalo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Mal za to, že meno a priezvisko bez ďalších osobných údajov nemožno považovať za úplné osobné údaje chránené zákonom č. 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čo znamená, že nemohol zvlášť hrubým spôsobom porušiť služobnú prísahu a služobnú povinnosť. Tiež, s odkazom na ustanovenie § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. dôvodil, že na prepustenie zo služobného pomeru musia byť kumulatívne spojené dve zákonné podmienky a ich splnenie musí byť dostatočne (presvedčivo) odôvodnené.

4. Krajský súd v Bratislave (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 1S/99/2018-49 z 13. februára 2020 zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd posúdil, či v danom prípade bol žalovaným riadne zistený skutkový stav veci a teda či vznikol zákonný dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ. Krajský súd uviedol, že v konaní bolo sporné, či dňa 10.01.2017 bol uskutočnený hovor z telefónneho čísla XXXX XXX XXX používateľom Ing. Ľ.Q. Š. na telefónne číslo XXXX XXX XXX používateľa služobného telefónu - žalobcu a naopak, resp. či bol uskutočnený hovor z telefónneho čísla XXXX XXX XXX používateľom Ing. Ľ. Š. na telefónne číslo žalobcu XXXX XXX XXX a naopak. Uvedené vyplýva z rozporných výpovedí Ing. Ľ. Š., nakoľko vo svojej výpovedi dňa 22.11.2017 uviedol, že telefonoval z telefónneho čísla XXXX XXX XXX žalobcovi (neuviedol konkrétne telefónne číslo) a dňa 28.12.2017 uviedol, že telefonoval z telefónneho čísla XXXX XXX XXX na telefónne číslo žalobcu XXXX XXX XXX, pričom žalobca popieral, že by vôbec niekedy telefonoval s Ing. Ľ. Š.. Krajský súd ďalej poukázal na to, že v konaní bolo taktiež sporné, kedy presne mal byť Ing. Ľ. Š. uskutočnený vyššie uvedený telefonát smerujúci k žalobcovi za účelom zisťovania informácií o vlastníkovi osobného motorového vozidla v informačnom systéme Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Poukázal na to, že žalovaný za účelom zistenia sporných skutočností Ing. A. N. PhD. v konaní nevypočul, a to napriek požiadavke Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie personálnych a sociálnych činností a osobný úrad, personálny odbor, Bratislava, ktorý podaním SPOU-PO6-2017/003816 zo dňa 27.12.2017 vrátil žalovanému návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ aj za účelom zistenia skutkového stavu veci. Podľa názoru krajského súdu v konaní nebolo sporné, že prostredníctvom účtu „X.“ v informačnom systéme Ministerstva vnútra SR, evidencia motorových vozidiel, bola vykonaná dňa 10.01.2017 a 11.01.2017 lustrácia dvoch motorových vozidiel - EČ: K. a EČ: T. s uvedením dôvodu lustrácie „služobný“.

6. Krajský súd sa ďalej zaoberal námietkou žalobcu, že dňa 10.01.2017 nebol realizovaný žiadny telefonát Ing. Ľ. Š. z telefónneho čísla XXXX XXX XXX registrovaného na Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, smerujúceho na telefónne číslo žalobcu XXXX XXX XXX registrovaného na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a naopak. Na základe listín uvedených v administratívnom spise krajský súd konštatoval, že dňa 10.01.2017 nebol žalovaným preukázaný žiadny odchádzajúci hovor z telefónneho čísla XXXX XXX XXX používateľa Ing. Ľ. Š. na telefónne číslo XXXX XXX XXX používateľa - žalobcu a naopak.

7. Krajský súd konštatoval, že jediný dôkaz, na základe ktorého mal byť žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ, bola výpoveď Ing. Ľ. Š.. Krajský súd mal za to, že z výpovede Ing. Ľ. Š. nie je jasné, na aké telefónne číslo telefonoval v januári 2017 a z akého telefónneho čísla mu mal žalobca volať späť. V tejto súvislosti poukázal na to, že toto nevyplýva ani z oznámenia mobilného operátora, nakoľko operátor má povinnosť uchovávať prevádzkové a lokalizačné údaje len po dobu štyroch celých kalendárnych mesiacov spätne a pre mesiac aktuálny, a z tohto dôvodu nebolo možné z jeho strany poskytnúť výpis odchádzajúcich hovorov z telefónneho čísla XXXX XXX XXX na telefónne číslo XXXX XXX XXX. Ing. Ľ. Š. dňa 28.12.2017 doplnil svoju výpoveď zo dňa 22.11.2017 tak, že uviedol, že v januári 2017 volal žalobcovi v predmetnej veci zo služobného telefónu s telefónnym číslom XXXX XXX XXX na telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktoré mu žalobca poskytol v minulosti, a že z tohto čísla mu aj žalobca volal späť a že pri týchto telefonátoch nebol prítomný Ing. A. N. PhD. Krajský súd konštatoval, že aj keď Ing. Ľ. Š. doplnil, na aké telefónne číslo volal, táto skutočnosť ostala sporná, nakoľko nebola žalovaným preverená u mobilného operátora. Preto uzavrel, že tvrdenie Ing. Ľ. Š. nemá relevantnú výpovednú hodnotu a nemožno ho považovať za vierohodné.

8. Krajský súd mal za to, že žalovaný nepostupoval v zmysle podania Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 27.12.2017, ktorým bol na doplnenie vrátený návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru zo dňa 27.12.2017 a rovnako mal za to, že žalovaný sa tiež nezaoberal návrhom žalobcu zo dňa 04.01.2018 na vykonanie nových dôkazov a jeho námietkami, v zmysle ktorých žalovaný mal len jeden nejednoznačný dôkaz, a to rozpornú výpoveď Ing. Ľ. Š..

9. Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že žalovaný nezistil riadne skutkový stav veci, nevysporiadal sa so skutkovými okolnosťami predmetnej veci a ani nedoplnil návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru o dôkazy v zmysle požiadavky Sekcie personálnych a sociálnych činností dodajúc, že žalovaný preto nemohol prijať záver, že konanie žalobcu je zvlášť hrubým porušením služobnej prísahy a služobnej povinnosti a je dôvodom na jeho prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ.

10. Krajský súd podotýkal, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že zákonodarca v ustanovení § 192 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. explicitne nedefinuje, čo pokladá za „porušenie služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom“. V súvislosti s vyššie uvedeným krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Sžo/175/2015, podľa ktorého: „zákonná definícia dôvodu prepustenia podľa ustanovenia § 192 písm. e/ zákona č.73/1998 Z.z. vyžaduje kumulatívne naplnenie oboch domnienok, a to, porušenie služobnej prísahy alebo porušenie služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a ponechanie policajta by bolo na ujmu štátnej služby. ... Odôvodnenie rozhodnutia musí smerovať ku konkrétnym okolnostiam zisteným v jednotlivom prípade. Nemožno za súladné s § 214 ods. 3 zákona č.73/1998 Z.z. považovať odôvodnenie obsahujúce len všeobecné konštatácie, že služobná povinnosť bola porušená zvlášť hrubým spôsobom a ponechanie policajta v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, bez vysporiadania sa so skutkovými okolnosťami konkrétneho prípadu.“ Podľa názoru krajského súdu vzhľadom na ustálenú judikatúru (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.06.2012 sp.zn. 6Sžo/26/2011) nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že ak dôjde k porušeniu služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti, neprihliada sa na osobu policajta, nakoľko orgán verejnej správy môže prihliadnuť na doterajšie hodnotenia policajta, na funkciu, ktorú zastával a na jeho doterajší postoj pri plnení pracovných úloh.

11. Krajský súd preto uzavrel, že okolnosti, ktoré by zakladali zákonný dôvod na prepustenie žalobcu ako príslušníka Policajného zboru zo služobného pomeru, neboli v konaní jednoznačne preukázané a nebol dostatočne zistený skutkový stav. S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná a napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, resp. zistenie skutkového stavu je nedostatočné na riadne posúdenie veci a preto postupom podľa ustanovenia § 191 ods.1 písm. d/ a e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

II. Kasačná sťažnosť žalovaného (sťažovateľa), vyjadrenie žalobcu

12. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť majúc za to, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Rovnako nesúhlasil so záverom správneho súdu ohľadom nepreskúmateľnosti a nezrozumiteľnosti napadnutého rozhodnutia. Sťažovateľ zastával názor, že správne orgány vykonali potrebné dôkazy pre ustálenie skutkového stavu veci a vysporiadali sa so spornými skutkovými okolnosťami. Podľa názoru sťažovateľa na základe dôkazov obsiahnutých v súvisiacom spisovom materiáli bolo preukázané, že žalobca svojim konaním porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočíva v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ a neriadil sa zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených a svoje sily nevynaložil na ochranu základných práv a slobôd, keď v rozpore so zákonom zneužil a iným nepovolaným osobám poskytol informácie získané pri výkone štátnej služby. Sťažovateľ uviedol, že žalobca ako oprávnená osoba by mal informácie získané z informačného systému chrániť a využívať v zmysle príslušných právnych predpisov a nie poskytnúť nepovolenej osobe. Ďalej poukázal na to, že už samotné nebezpečenstvo opakovania sa takého počínania si žalobcu nedáva v budúcnosti záruku toho, že by sa tieto negatívne vplyvy na čestnosť a disciplinovanosť nepreniesli aj do správania sa ostatných policajtov, a teda že by v prípade žalobcovho ponechania v služobnom pomere opätovne nedošlo k ohrozeniu záujmov služby. Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti skonštatoval, že sťažovateľ neuviedol v kasačnej sťažnosti žiadne nové právne skutočnosti, nedal odpoveď ma právne a skutkovo relevantné otázky, na ktoré bolo poukázané v rozsudku krajského súdu. Preto navrhol, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

III. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

14. 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd“) činnosť a začal konať vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konal Najvyšší súd Slovenskej republiky v správnom kolégiu (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy SR v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Predmetná kasačná sťažnosť bola predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 9. júna 2020 a zaregistrovaná v jeho správnom kolégiu pod sp.zn. 10Sžk 14/2020. Od 1. augusta 2021 je teda na konanie o nej príslušný Najvyšší správny súd. Vec bola náhodným spôsobom 17. augusta 2021 pridelená do piateho senátu Najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

15. Najvyšší správny súd, po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP) a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1 a 2 SSP) rozhodujúc bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu, pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

XX. V danej veci bolo medzi účastníkmi konania sporné, či boli splnené zákonné podmienky ustanovené v § XXX ods. X písm. e/ zákona č.XX/XXXX Z.z. na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ, a to na tom skutkovom základe, že XX.XX.XXXX počas výkonu služby, ktorú mal riadne plánovanú v čase od XX.XX hod. - do XX.XX hod., po predchádzajúcej telefonickej požiadavke Ing. L. Š. z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, v čase o XX.XX hod. bez relevantného služobného dôvodu vykonal lustráciu v informačnom systéme Ministerstva vnútra SR „EVO“

(evidencia vozidiel) a zistené osobné údaje (meno, priezvisko) držiteľov a vlastníkov motorového vozidla zn. N. W., EVČ: T. XXXGP, žltej metalízy T. N. a S. R. následne v čase o XX.XX hod. telefonicky oznámil neoprávnenej osobe Ing. R.G., ktorý získanú informáciu oznámil Ing. A. N., PhD, nakoľko doposiaľ nebolo preukázané, či žalobca dňa XX.XX.XXXX z telefónneho čísla XXXX XXX XXX volal Ing. L. Š. na telefónne číslo XXXX XXX XXX a naopak, či Ing. L.Š. volal z telefónneho čísla XXXX XXX XXX na telefónne číslo XXXX XXX XXX. Na strane druhej nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že žalobca v dňoch XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX vykonal v informačnom systéme Ministerstva vnútra SR, evidencia motorových vozidiel lustráciu motorových vozidiel - EČ: K. a EČ: T. s uvedením dôvodu lustrácie „služobný“. Taktiež bolo preukázané, že žalobca dňa XX.XX.XXXX z telefónneho čísla XXXX XXX XXX nevolal Ing. L. Š. na telefónne číslo XXXX XXX XXX.

17. Hneď na úvod považuje kasačný súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobca v správnej žalobe (k tomu pozri bod 3 tohto rozsudku) nenamietal, že by konajúce orgány verejnej správy nedostatočne v danej veci zistili skutkový stav a rovnako nenamietal, že sa žalovaný nezaoberal návrhom žalobcu zo dňa 04.01.2018 na vykonanie nových dôkazov. Napriek uvedenému správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného aj z dôvodu podľa § 191 ods. 1 písm. e/ SSP, teda z dôvodu, ktorý žalobca v správnej žalobe ani nenamietal. V tejto súvislosti, ale kasačný súd jedným dychom dodáva, že konanie o prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. je svojou povahou sankčným disciplinárnym konaním, čo znamená, že vec mala byť krajským súdom prejednaná ako správna žaloba vo veciach správneho trestania v zmysle § 194 a nasl. Správneho súdneho poriadku. To súčasne znamená, že prekročenie žalobných bodov správnym súdom nie je porušením ustanovenia § 134 ods. 1 SSP a to s odkazom na ustanovenie § 195 SSP, ktoré upravuje tzv. vady trestania, pri existencii ktorých správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby (k tomu pozri bod 16 rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Asan/20/2020 z 25. januára 2021). Inak povedané, pri zistení tzv. vád trestania správny súd na ne prihliada ex offio, aj keď neboli namietané v správnej žalobe. Pred tým však, ako správny súd ex offio prihliadne na niektorú z tzv. vád trestania, je v súlade s ustanovením § 196 SSP potrebné, aby správny súd o tomto zistení upovedomil účastníkov konania a dal im možnosť, aby sa k nim vyjadrili. K naplneniu ustanovenia § 196 SSP však v danom správnom súdnom konaní zo strany správneho súdu nedošlo. Toto procesné pochybenie však nebolo žalovaným v kasačnej sťažnosti namietané a preto kasačný súd absenciu postupu podľa § 196 SSP nezohľadňoval a zameral sa len na overenie dôvodnosti prijatého záveru správneho súdu o nedostatočne zistenom skutkovom stave.

18. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti tvrdil, že v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru boli vykonané potrebné dôkazy pre ustálenie skutkového stavu. S uvedeným tvrdením sa však kasačný súd, rovnako ako správny súd, nemôže stotožniť. Je potrebné upriamiť pozornosť žalovaného, že neoprávnená lustrácia osobného motorového vozidla a poskytnutie informácií získaných z lustrácie Ing. L.V. Š. sú doposiaľ preukázané len výpoveďou Ing. L. Š., pričom obsahom administratívneho spisu nie je preukázané, že dňa 10.01.2017 bol skutočne realizovaný telefonát medzi žalobcom a Ing. N.. Konkrétne nie je preukázané, že Ing. R.G. volal žalobcovi dňa 10.01.2017 na telefónne číslo XXXX XXX XXX (nie na telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktoré bolo v konaní overované), ktoré uviedol vo svojom doplňujúcom vysvetlení dňa 28.12.2017 a následne či žalobca z telefónneho čísla XXXX XXX XXX volal Ing. L. Š. na telefónne číslo XXXX XXX XXX. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že súčasťou administratívneho spisu je aj zaslanie informácie Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, sekcia kontroly a inšpekčnej služby z 22. septembra 2017, z ktorej vyplýva, že žalobca mal dňa 10.01.2017 o 12.43 hod. z telefónneho čísla XXXX XXX XXX volať na telefónne číslo XXXX XXX XXX. Na základe žiadosti Krajského riaditeľstva PZ v Žiline, KDI zo dňa 11.10.2017 o zaslanie fotokópii častí vyšetrovacieho spisu ČVS: SKIS-22/BKOK-V-2017, však Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia kontroly a inšpekčnej služby žiadosti nevyhovelo a to s poukazom na ustanovenie § 69 ods. 1 Trestného poriadku.

19. Z ustanovenia § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., je zrejmé, že príslušný orgán je povinný zistiť skutkový stav presne a úplne z čoho, aj s prihliadnutím na citlivý charakter personálneho konania vyplýva, že na dokazovanie sú kladené vysoké nároky a to aj vo vzťahu k zadovažovaniu

dostatočného množstva relevantných dôkazných prostriedkov. V tejto súvislosti treba navyiac dodať, že podľa zásady materiálnej pravdy rozhodnutia orgánov verejnej správy musia vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci.

20. Zásadu materiálnej pravdy v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžo/226/2010 možno charakterizovať ako povinnosť „správneho orgánu, aby zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie a tak doplnil podklad pre rozhodovanie do tej miery, aby bol spoľahlivým základom pre jeho rozhodovanie. Táto povinnosť sa vzťahuje tak na prvostupňový ako aj druhostupňový správny orgán, až do vydania rozhodnutia. Keďže rozhodnutie správneho orgánu zasahuje do právnych pomerov osôb, musí byť vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného stavu. Presné a úplné zistenie skutočného stavu znamená, že jednak je nevyhnutné vykonať všetky šetrenia potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci (úplnosť zistenia), jednak zabezpečiť, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných šetrení zodpovedali skutočnosti. Správny orgán je povinný vykonať zisťovanie z úradnej povinnosti a nemôže byť viazaný len na podklady, ktoré mu poskytnú účastníci konania. Správny orgán teda nie je len pasívnym vykonávateľom vôle účastníka konania, ale naopak zohráva aktívnu úlohu pri zhromažďovaní dôkazov, ktoré sú podkladom pre jeho rozhodnutie, a to i v prípade, ak je účastník konania nečinný, alebo sa nachádza v dôkaznej núdzi. To platí o každom konaní, v ktorom môže byť dotknutý verejný záujem.“

21. V zmysle vyššie uvedených skutočností kasačný súd v zhode so záverom krajského súdu konštatuje, že žalovaný, resp. prvostupňový správny orgán nekonal v súlade so zásadou materiálnej pravdy, keď z ich strany nebolo overované, či žalobca dňa 10.01.2017 volal z telefónneho čísla XXXX XXX XXX Ing. Ľ.Q. Š. na telefónne číslo XXXX XXX XXX a naopak, či Ing. Ľ. Š. volal z telefónneho čísla XXXX XXX XXX žalobcovi na telefónne číslo XXXX XXX XXX a rovnako, keď nevypočul Ing. A. N. PhD. za účelom preukázania skutočností tvrdných Ing. Ľ. Š. k okolnostiam jeho žiadosti o lustráciu motorového vozidla zn. N. W., EČV T.. Teda doposiaľ nebol odstránený rozpor medzi tvrdením Ing. R.G. o tom, že dňa 10.01.2017 volal žalobcovi a tvrdením žalobcu, že dňa 10.01.2017 Ing. Ľ. Š. nevolal.

22. Na rozdiel od správneho súdu, však kasačný súd z dôvodu hospodárnosti a samotnej povahy tohto konania, ako aj z dôvodu, aby sa zamedzilo zacykleniu konania, keď ide o skutok, ku ktorému malo dôjsť už dňa 10.01.2017, zastáva názor, že je namieste, aby doplnenie dokazovania v danom rozsahu vykonal správny súd.

23. Kasačný súd si plne uvedomuje skutočnosť, že správny súd nie je súdom skutkovým a dokazovanie vykonáva len výnimočne a v nevyhnutnom rozsahu, nakoľko s výnimkami ustanovenými v § 120 SSP vychádza zo skutkového stavu, ktorý zistil v rámci administratívneho konania orgán verejnej správy. V danom prípade je však potrebné si uvedomiť, že ide o správne trestanie, v ktorom sa uplatňuje plná jurisdikcia, čo znamená, že správny súd je oprávnený dokazovanie uskutočnené orgánom verejnej správy zopakovať, prípadne ho doplniť, ak je to potrebné a účelné. Navyiac k uvedenému postupu ho priamo splnomocňuje aj ustanovenie § 197 SSP.

24. Pri prijatí záveru o potrebe doplniť dokazovanie správnym súdom bola pre kasačný súd relevantná najmä tá skutočnosť, že správny súd je oprávnený vyžiadať si od Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby vyšetrovací spis ČVS: SKIS-22/BKOK-V-2017, v rámci ktorého sa prostredníctvom výpisu hovorov zistí, či žalobca dňa 10.01.2017 volal z telefónneho čísla XXXX XXX XXX na telefónne číslo XXXX XXX XXX a naopak, čím sa buď overí tvrdenie Ing. Ľ. Š.G. alebo naopak, potvrdí sa tvrdenie žalobcu. Tento spôsob doplnenia dokazovania je, podľa názoru kasačného súdu, hospodárnejší s tým, že v rámci doplnenia dokazovania správny súd vypočuje aj Ing. A.H. N., PhD. Správny súd následne výsledky doplneného dokazovania vyhodnotí v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 25 Správneho súdneho poriadku a v závislosti od výsledkov dokazovania vo veci opätovne rozhodne s tým, že pokiaľ sa na základe doplneného dokazovania zo strany správneho súdu potvrdí, že žalobca skutočne dňa 10.01.2017 telefonoval Ing. Ľ. Š., bude dostatočne preukázané porušenie služobnej povinnosti, ako aj služobnej

prísahy zvlášť hrubým spôsobom, tak ako toto konanie žalobcu vyhodnotili konajúce orgány verejnej správy.

25. Na uvedený záver potom nadväzuje posúdenie dôvodnosti kasačnej námietky sťažovateľa, ktorou namietal záver správneho súdu o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia resp. prvostupňového rozhodnutia.

26. V súvislosti s uvedenou námietkou kasačný súd konštatuje, že posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti, ako aj otázky, či v nadväznosti na toto porušenie, by bolo ponechanie dotknutého policajta v služobnom pomere na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, je predmetom správneho uváženia žalovaného, pričom správneho súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal toto diskrečné oprávnenie orgánu verejnej správy. Na strane druhej, ako vyplýva už z citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžo/175/2015, ktorého časť odôvodnenia bola citovaná v bode 10 tohto rozsudku, odôvodnenie rozhodnutia o prepustení policajta zo služobného pomeru musí smerovať ku konkrétnym okolnostiam zisteným v jednotlivom prípade. Teda nemôže sa jednať o akési paušalizované konštatovanie, že služobná povinnosť bola porušená zvlášť hrubým spôsobom a že ponechanie policajta v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

27. Práve na žiadané kvality rozhodnutia zameral kasačný súd svoju pozornosť, pričom na rozdiel od krajského súdu zistil, že dôvody na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru v ňom uvedené, sú zrozumiteľné, dostatočne logické a konkretizované vo vzťahu k zistenému konaniu žalobcu. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia skonštatoval, že žalobca nevykonával riadne štátnu službu s uvedením následkov jeho protiprávneho konania, poukázal na závažnosť zisteného konania. Rovnako v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia je poukazané na to, že žalobca bol 3 krát disciplinárne odmeny a 3 x disciplinárne potrestaný. Rozhodnutie sťažovateľa teda, podľa názoru kasačného súdu, nevykazuje znaky svojoľbe a je dostatočne odôvodnené na základe jeho vlastných myšlienkových postupov a hodnotení. S poukazom na uvedené kasačný súd vzhliadol dôvodnosť tejto sťažnostnej námietky dodajúc, že aj tento záver primäl kasačný súd k tomu, že to bude práve správny súd, ktorý doplní dokazovanie v zmysle bodu 24 tohto rozsudku.

28. Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší správny súd uzavrel, že kasačná sťažnosť je dôvodná a preto podľa § 461 ods. 2 Správneho súdneho poriadku napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude postupovať v intenciách právneho názoru kasačného súdu uvedeného v bodoch 24 a 25 tohto rozsudku. Právnym názorom kasačného súdu je krajský súd viazaný (§ 469 SSP).

29. O trovách kasačného konania bude rozhodnuté podľa § 467 ods. 3 SSP. Kasačný súd v súvislosti s následným rozhodovaním o náhrade trov kasačného konania zo strany správneho súdu, pochopiteľne v závislosti od výsledku samotného rozhodnutia vo veci samej len poznamenáva, že napriek telefonickej výzve kasačného súdu, právny zástupca žalobcu nepredložil plnomocenstvo udelené advokátovi na spísanie vyjadrenia ku kasačnej sťažnosti.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

